

विष्णुधर्मोत्तरे । “सा तिथिस्तदहोरात्रं यस्यामभ्युदितो-
रविः । तथा कर्माणि कुर्वीत ह्यसृष्टही न कारणम् ।
सा तिथिस्तदहोरात्रं यस्यामस्तमितोरविः । तथा कर्माणि
कुर्वीत ह्यसृष्टही न कारणम् । शुक्लपक्षे तिथिर्याह्या
यस्यामभ्युदितोरविः । कृष्णपक्षे तिथिर्याह्या यस्यामस्त-
मितोरविः” । तच्च तिथ्यन्तरसहायभावं विना प्रायेण
सम्भवति अतएव गृह्यपरिशिष्टे युष्मान्नोत्पाद्याभिधाय “ति-
थ्योर्युष्मं महाफलम्” इत्युक्त्वा अस्य प्रयोजनम् तिथेः खण्ड-
विशेषनियमनम्, अतिथ्या कर्मानिर्वाहे सहायभावेनान्य-
तिथ्यनुप्रवेयेनाहोरात्रसाध्योपवासाद्याचरणञ्च । एवञ्च
प्रातःकाले तत्तिथ्यन्तरे तिथ्यन्तरेऽप्युपवाससङ्कल्पः अहो-
रात्राभोजनरूपस्य तस्य प्रातरारम्भाह्वात् । सवत्सर-
प्रदीपेऽपि “प्रातःसम्प्रां ततः कृत्वा सङ्कल्पं नुध आच-
रेत्” इत्युक्तम् । अत्र च कर्मण्यस्तावदपूर्यजनकत्वेन वि-
धित्वेन प्राधान्यम् तिथ्यादेरुपलब्धत्वेन कृत्विदुपलक्षणत्वमाह
गर्गः । “तिथिस्तत्प्रातः साधनं पुण्यपापयोः । प्र-
धानपुण्यभावेन स्नातन्नेष्टेन न ते क्षमाः” इति प्रधानस्य
कर्मण्योपुण्यभावेनाह्वयेन । एवञ्च निराकारपदस्योपवास-
परत्वे न कलङ्गाधिकरणन्यायात्तैकादशीक्षणमतिवाह्य भो-
जनम् । किन्वेतादृशमिति विहितैकादशीसुक्ताहोरा-
त्रपरम् । अथ कलङ्गाधिकरणम् । तत्र श्रुतिः “न
कलङ्गं भक्षयेत्” इति कलङ्गभक्षणभावादप्रयत्नं कार्य-
मित्यर्थः । तत्र कालविशेषातुपादानाद्विधिध्यानक्रिया-
यां प्रवृत्तिमतो निषेधविधिविकाराद्यावत्कालमेव तस्यां
तस्य निवृत्तिः । न हि कलङ्गभक्षणायुतः कुतश्चित् का-
रणाद्विद्वत्तस्य निषेधानुपासनं सङ्गृह्यतमिति कलङ्ग-
भक्षणनिषेधो न पुनस्तं निवर्त्तयति किन्तु भक्षणप्र-
वृत्तिमत्तायात्मविकारिविशेषणं यदा यदा भवति तद-
तदा एव निषेधविधिरपि तं निवर्त्तयति । न हि कल-
ङ्गभक्षणसुप्रसक्तस्य यावत्कालं तज्जलयति । अतस्त-
दितरकाले निवृत्तिः सिद्धीति भवति विप्रक्षोविधिः ।
ननु नासौ निवृत्तिरप्रवृत्तस्य निवृत्त्यनुपपत्तेः, सत्यं
प्रवृत्त्युपाधिना विनाशं प्राप्तुम् प्रागभावएव प्रवृत्ति-
निराकरणात् साध्यमानो नवृत्तिरुच्यते न तु प्रवृत्ति-
रपि साध्यतयोपदिश्यते किन्तु रागप्राप्तिप्रवृत्तिमतएव नि-
षेधविधिविकारः । यस्तु “मनसा तु प्रवृत्तस्य भूतचेष्टा-
वतोऽपि वा । यदनागतभावस्य वर्ज्यं न तन्निवर्त्तयन्” इति
तत्प्राप्येनाप्रवृत्तस्यावच्छेदयात्र विरोधः भूतचेष्टावत

इति । “भूतं ज्ञादौ पिशाचादौ जन्तौ क्षीवं त्रिषू-
चिते । प्राप्ते वृत्ते समे सद्ये देयोन्यन्तरे तु ना” इति
जेदिन्युक्तेः भूते प्राप्ते निषेधे चेष्टापत इत्यर्थः । त-
तश्च प्रागभाव एव कालान्तरसम्बन्धितया साध्यत्वेनोप-
दिश्यते । प्रागभावस्यानादिसंसारभावमात्रपरः सचाप्रवृ-
त्तस्य भक्षणकारणमननुतिष्ठतः सिध्यत्येव । तस्मात् स-
ङ्गत्क्रियापर्यवसायित्वे विप्रक्षोविधिः कालाचित्का-
रणस्य निषेधमन्तरेणापि प्राप्तेः । न च स्वर्गकामादिवत्
साध्यतया प्रवृत्तिमत्कर्तृकत्वमप्यङ्गं विषयमात्राननुष्ठाना-
धीनसिद्धसाधननिषेधनियोगानामितिकर्त्तव्यताऽऽकाङ्क्षावि-
रहात् अतएव शुचित्वमपि तत्र नाङ्गम् । तस्माद्विषे-
धविधिषु कालवन्तो देवदत्तस्य गृहादित्यादिवत्तस्यत्वेना-
धिकारिविशेषणीभूतायाः प्रवृत्तेर्यावत्कालमनुवृत्तिस्त-
वत्कालमेव निवृत्तौ साफल्यं पुनर्निमित्तान्तरवत् सङ्ग-
दनुष्ठानेनैव शास्त्रार्थसिद्धिः । गदाधरस्तु विप्रक्षोप-
उपवासादिप्रतादेर्निषेधविधिवोध्यतया वैधत्वं कलङ्ग-
भक्षणादेश निषेधविषयतया निषिद्धत्वमङ्गीकारः । तस्या-
यमाशयः । विधिप्रत्ययार्थस्येष्टसाधनत्वादेर्धात्वर्थे एवान्वय-
व्युत्पत्तेः एकादश्याधुमवसेदित्यादिवाक्येन उपवासे वि-
ष्णुवाद्येष्टसाधनत्वस्यान्यबोधनात् भोजनाभावव्युत्पत्तयः
निषेधरूपतया तत्र च विध्यर्थान्वयात् निषेधविधित्वम् तदेक-
वाक्यतया च एकादश्यां न भुञ्जीतेत्यादौ भुजधानोरुप-
वासपरत्यक्तत्वं नञ् तु तत्र तादृशकथायाश्चकः एवञ्च
तत्र निषेधरूपभोजनाभावे इष्टसाधनत्वबोधनाद्विषेधवि-
धित्वम् । प्रकृत्यर्थे एव प्रत्ययार्थान्वयनियमेन तथान्वयस्यैव
चित्यम् । न कलङ्गं भक्षयेदित्यादौ तु यथा कलङ्गभक्षण-
एव विध्यर्थेष्टसाधनत्वस्याभावबोधनात् निषेधरूपत्वम् । नञ-
समभिव्याहृतस्येव यत्र यस्यान्ययः तत्र समभिव्याहारे तु तत्र
तस्याभावात्यन्यनियमात् मैत्रेः पचतोत्यादौ मैत्रे पाचकत्वं
त्वान्वयेन मैत्रो न पचतोत्यादौ तत्रैव कर्त्तृत्वाभावात्यन्यदर्श-
नात् । ननु एकादश्यां न भुञ्जीतेत्यादि कुतो न तथान्वय-
इति चेत् तत्र तथान्वयसम्भवेऽपि एकादश्याधुमवसेत् इ-
त्यादौ तथान्वयासम्भवात् तत्र धातुनैव भोजनाभावमङ्गी-
कस्यापनात् तत्रैव विध्यर्थान्वयौचित्यात् न च तत्र स्ना-
तन्नेष्टाभावबोधकपदमस्ति येन विध्यर्थान्वयकालं स्यात् ।
तदेकवाक्यतया च न भुञ्जीतेत्यादौ चर्त्तानिषेध विधि-
त्वसिद्धिमिति । निषेधविषेध इष्टसाधनतासाधनजननद्वारा
प्रवर्त्तकत्वम् निषेधस्य तु उद्दीच्यानिष्टसाधनानुपायेपजन-